

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 7. Philonis doctrina notatu digna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

Ego vero in te sperabo Domine, fiducialiter agam. Tuâ fisis clementia, & nunc palam profiteor testesque invoco Cœlum & terram, non exspectabo subitas & urgentes necessitates ut configiam ad te, sed omni tempore, loco, occasione, in omni oratione ac operatione tuæ fidei ac tutelæ me committam, tu eris præsidium meum, refugium meum, adjutorium meum; absit ut sperem aliunde quam à te auxilium vitæ meæ; Quoniam tu Domine singulariter in spe constitueristi me.

§. VII.

*Philonis observatio in hanc rem notata
digna.*

Concludo hoc caput doctrinâ Philonis Judæi notatu digna, qui libro quod de terius potiori insidetur, ostendit non necessitate solum sed stricta etiam & singulari obligatione teneri nos in quantum homines sumus, in Deo solo spem omnem collocare. Ille igitur in explicatione cuiusdam textus desumpti ex Genesi, ubi dicitur de Patriarcha Enos secundum versionem 70. interpretum: *qui primus speravit invocare nomen Dei.* Gen. 4 sic loquitur (sensum reddo non verba) Rectè omnino hic dictum est de Enos ejusdem verbis; nam nihil magis hominem de-

G 7

ccc

cet quam sperare & possessionem bonorum omnium exspectare ab unius Dei magnificientia. Et ut dicam quod sentio, eos solos homines aestimo qui huiusmodi spem habent, qui vero ea sunt destituti, non mihi vindicantur inter homines numerandi, utpote qui nihil habeant naturae rationali proprium. Et re ipsa, postquam Scriptura sacra de sanctissimo hoc Patriarcha dixisset; *iste cœpit in vocan nomen Domini*, continuo subdit: Hic est liber generationis hominum; scriptum est enim, quod ille solus homo est qui sperat in Deo solo. Iste est discursus Philonis cui quod adam hac super re nihil habeo.

CAPUT II.

Secundum motivum Fiduciae in Deum, sumitur ex fidelitate Dei in suis promissis.

§. I.

Magnitudo & certitudo Promissionum Dei.

Alterum fiduciæ motivum, quam habere nos oportet tamquam filios erga Patrem nostrum cœlestem, sumitur ex infallibili fidelitate amplissimarum promissionum quibus suam nobis fidem divinaque dedita

